

Księga Sofoniasza

Rozdział 1

1. Słowo WIEKUISTEGO, które doszło Sofonjasza, syna Kusza, syna Gedalji, syna Amarji, syna Chiskjasza, za czasów Jozjasza, syna Amona, króla Judy. 2. Sprzątnę, sprzątnę wszystko z oblicza tej ziemi – mówi WIEKUISTY. 3. Sprzątnę ludzi i bydło, sprzątnę ptactwo nieba i ryby morza, zgorszenia wraz z niegodziwcami; zgładzę ludność z powierzchni tej ziemi – mówi WIEKUISTY. 4. Wyciągnę Moją rękę na Judę oraz na wszystkich mieszkańców Jeruszałaim i zgładzę z tego miejsca szczątki Baala, imię mnichów wraz z kapłanami. 5. Zarówno tych, co się korzą na dachach przed zastępem Nieba; jak i tych, co się korzą i przysięgają WIEKUISTEMU, przysięgając zarazem Malkomowi. 6. Zarówno tych, którzy odstępują od WIEKUISTEGO; jak i tych, którzy WIEKUISTEGO nigdy nie szukali oraz o Niego nie pytali. 7. Umilknij wobec Pana, WIEKUISTEGO! Bo bliski jest dzień WIEKUISTEGO, gdyż WIEKUISTY przygotował ofiarę rzezną i poświęcił już Swoich zaproszonych. 8. Zaś w dzień rzeźnej ofiary WIEKUISTEGO nawiedzę przywódców, synów króla i wszystkich przystrojonych w cudzoziemskie szaty. 9. Tego dnia nawiedzę wszystkich, co przeskakują próg oraz napęniają domy swoich panów grabieżą i szalbierstwem. 10. Tego dnia – mówi WIEKUISTY, od bramy rybackiej będzie się rozlegał głos biadania, płacz z nowej dzielnicy oraz wielki krzyk od pagórków. 11. Biadajcie mieszkańcy kotliny, bo będzie zniszczony cały lud kramarzy i wytępieni wszyscy, którzy są objuczeni srebrem. 12. Tego dnia przeszukam Jeruszałaim z pochodniami oraz nawiedzę ludzi osadzonych na swoich drożdżach; tych, co mniemają w swoim sercu: WIEKUISTY nie czyni ani dobrego, ani złego. 13. Ich mienie pójdzie na łup, a ich domy będą pustkowie; zbudowali domy lecz w nich nie zamieszkają, zasadzili winnice – ale nie będą z nich pić wina. 14. Bliski jest dzień WIEKUISTEGO; bliski i nader szybki jest odgłos dnia WIEKUISTEGO! Wtedy mocarze będą gorzko wołać. 15. Ten dzień będzie dniem gniewu, dniem niedoli i ucisku, dniem grozy i spustoszenia, dniem ciemności i mroku, dniem chmury i mgły. 16. Dniem trąb oraz wojennej trwogi przeciwko warownym miastom i wysokim, obronnym zwieńczeniom. 17. Ucisnę ludzi, zatem będą się błąkać jak niewidomi, gdyż zgrzeszyli przeciwko WIEKUISTEMU. Ich krew będzie rozbryzganą jak proch, a ich cielesna natura jak pomiot. 18. W dzień uniesienia WIEKUISTEGO nie zdoła ich ocalić ich srebro i złoto, gdyż ogniem Jego żarliwości będzie pochłonięta cała ziemia, bo nadszedł kres; tak nagłą zgubę przygotuje On wszystkim mieszkańcom ziemi.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012